

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

1000 София, бул. "Княз Дондуков" № 52 Телефон: (02) 98591 Факс: (02) 9859 3099

Изм. № 04/19/609
Дата 25.08.2012

ДО
Г-Н ИВАН АЛЕКСИЕВ
КМЕТ НА ОБЩИНА ПОМОРИЕ
УЛ. „СОЛНА”
8200 ГРАД ПОМОРИЕ
Към Ваш № 04-01-21/11.07.2012 г.

КОПИЕ:
Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА
ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА”
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
Към Ваш № 08-00-1025/24.07.2012 г.

КОПИЕ:
Г-Н РУМЕН ШАРПОВ
ДИРЕКТОР НА ТЕРИТОРИАЛНА
ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА
АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
БУРГАС

КОПИЕ: ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ
И УПРАВЛЕНИЕ НА
ИЗПЪЛНЕНИЕТО” ГРАД

**Относно: държавното обществено осигуряване на лината, упражняващи
свободна професия и/или занаятчийска дейност**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АЛЕКСИЕВ,

Във връзка с писмо, Ваш изх. № 04-01-21/11.07.2012 г., изпратено ни за разглеждане по компетентност от Министерство на финансите и заведено в ЦУ на НАП с Вх. № 04-19-609/24.07.2012 г., Ви уведомявам следното:

Легална дефиниция на осигурено лице за целите на държавното обществено осигуряване (ДОО) е въведена с § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за социално осигуряване (КСО). „Осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени лица за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Самоосигуряващ се е физическо лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка (чл. 5, ал. 2, изречение първо от Кодекса за социално осигуряване КСО).

Лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност са задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт (основание чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО) и са самоосигуряващи се лица за целите ДОО.

На основание чл. 1, ал. 5, т. 2 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица (НООСЛБГРЧМЛ) сред лицата, упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност по регистрация, попадат и тези, които плащат патентен данък и не са еднолични търговци.

Визираните в писмото Ви физически лица не са еднолични търговци и извършват дейност, за която подлежат на облагане с патентен данък при условията и по реда на Закона за местните данъци и такси (предоставят нощувки в средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи – 1 и 2 звезди). Въпросната дейност е посочена в т. 1 от Приложение № 4 към глава втора, раздел IV на Закона за местните данъци и такси.

Това означава, че въпросните лица упражняват свободна професия и/или занаятчийска дейност по регистрация и са самоосигуряващи се по смисъла на КСО. Основанието за тяхното осигуряване е определено в чл. 4, ал. 3, т. 1 от кодекса. Същите се смятат за осигурени лица за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ (основание чл. 10 от кодекса). Започването, прекъсването, възобновяването или прекратяването на всяка трудова дейност, за която е регистрирано самоосигуряващото се лице, се декларира с декларация, която се подава по реда на Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица (НООСЛБГРЧМЛ).

Както вече беше отбелязано лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност са задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт. Тези лица по свой избор могат да се осигуряват и за общо заболяване и майчинство (основание чл. 4, ал. 4 от КСО). Видът на осигуряването се определя с декларация, която се подава по реда на НООСЛБГРЧМЛ.

Доходът, върху който се дължат осигурителни вноски, включва всички възнаграждения, включително начислените и неизплатени или начислените и други доходи от трудова дейност (чл. 6, ал. 2 от КСО).

Осигурителните вноски за самоосигуряващите се лица се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година (основание чл. 6, ал. 7 от КСО).

Съгласно чл. 6, ал. 8 от КСО, окончателните осигурителни вноски от самоосигуряващите се лица се дължат върху годишния осигурителен доход. На основание същата разпоредба годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или определения с влязъл в сила ревизионен акт по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс облагаем доход от упражняване на съответната трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски.

Годишният осигурителен доход се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност от самоосигуряващите се лица през предходната година (чл. 3, ал. 3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски (НЕВДПОВ)).

При определяне на годишния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, подлежащи на облагане с патентен данък се взема предвид доходът, получен от упражняването на съответната дейност, определен по условията на чл. 3, ал. 3, т. 1 и т. 3 от НЕВДПОВ (основание чл. 3, ал. 3, т. 4 от същата наредбата).

Един от основните принципи въз основа на които се провежда ДОО е задължителност и всеобщност на осигуряването (чл. 3, т. 1 от КСО). Определянето на държавното обществено осигуряване като задължително е предпоставка за реализиране на основно конституционно право, а именно правото на обществено осигуряване.

Убеден съм, че общините и НАП следва да си взаимодействат и сътрудничат при установяване и събиране на публичните вземания в сферата на своите функции и правомощия.

**ЗАМЕСТНИК ИЗПЪЛНИТЕЛЕН
ДИРЕКТОР НА НАП:**

/СТОЯН МАРКОВ/